

เรามีความปิติแล้วก็ภาคภูมิใจให้ดี เป็นในระดับที่เราปลื้มนั้นล่ะใช้ได้ ถ้าเป็นจนแป้วละก็ไม่ไหวนะ ตรงนี้คือข้อสังเกตของเรา

๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ทำทุกอิริยาบถ

เหลืออีก ๓ วัน ก็จะทำพรหมสมาธิแล้ว วันเวลาผ่านไปเร็วมากเลย เร็วสำหรับนักสร้างบารมี เพราะว่าสงวนเวลาทุกอนุวินาทีเพื่อการสร้างบารมี

ต้นพรรษาเราตั้งใจเอาไว้ว่า จะให้พรรษานี้เป็นพรรษาแห่งการบรรลุพระธรรมกาย ซึ่งก็คือพระรัตนตรัยที่มีอยู่ภายในตัวของเราและทุก ๆ คนในโลก ไม่ว่าจะเชื่อชาติศาสนาและเผ่าพันธุ์ใด จะเชื่อหรือไม่เชื่อ จะรู้หรือไม่รู้จักตามล้วนแต่มีพระธรรมกายในตัวทั้งสิ้น ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกอย่างแท้จริง สิ่งอื่นไม่ใช่ เข้าถึงเมื่อไรก็มีความสุขที่แท้จริง แล้วก็จะได้เรียนรู้เรื่องราวความเป็นจริงของชีวิต จิตใจจะผ่องใสสะอาดบริสุทธิ์มีความสุขมาก ๆ เลย

๓ วันนี้ เราจะต้องยังชีวิตอยู่ด้วยความไม่ประมาท ต้องลุยกันสะบัด หั่นแหลกในการประพฤติปฏิบัติธรรมกันในทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่ง นอน ยืน เดิน กิน ดื่ม ทำ พูด คิด หยุด นั่ง ล้มรส เขี่ยดเชน คู้แขน หรือทำภารกิจอะไรก็ตามใจจะต้องไม่คลายจากศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นที่สิงสถิตของพระธรรมกายภายใน เพราะฉะนั้นนั่งนอนยืนเดินเราจะต้องเอาใจมาอยู่ตรงนี้ ให้มีชั่วโม่งหยุด ชั่วโม่งนั่ง ชั่วโม่งกลางเอาไว้เยอะๆ

เพราะหยุดเท่านั้นจึงเป็นตัวสำเร็จ ที่ทำให้เข้าถึงพระธรรมกายในตัวได้
อย่างอื่นไม่สำเร็จ หยุดอย่างเดียว ไม่ต้องทำอะไรที่นอกเหนือจากนี้

๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

หยุดเป็นตัวสำเร็จ

เหลืออีก ๒ วัน ก็จะออกพรรษาแล้ว ใครที่มีความตั้งใจตั้งแต่ต้นพรรษา
ที่จะปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้ ก็เหลือเวลาอีก ๒ วัน หลังจาก
ที่เราทำความเพียรกันอย่างต่อเนื่องกันมา ๘๘ วัน

๒ วันนี่ ถ้าหากว่า เราตั้งใจกันจริง ๆ ทำให้ถูกหลักวิชา ก็สามารถ
สมปรารถนาได้ เพราะเราทราบกันอย่างดีแล้วว่า พระธรรมกายหรือพระ
รัตนตรัยภายในนั้น มีอยู่ในตัวของเรา ท่านสังฆิตที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗
ซึ่งอยู่ในกลางท้องของเรา ในระดับที่เหนือจากสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ

แล้วเราก็ตราบอย่างดีว่า **หยุดเป็นตัวสำเร็จ** คือ เอาใจที่แวบไปแวบมา
คิดไปในเรื่องราวต่าง ๆ นั้น นำกลับมาหยุดหนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ถูก
ส่วนก็จะเข้าถึงพระธรรมกายได้ หรืออย่างน้อยก็ ๔ ส. สติ สบาย สม่่าเสมอ
สังเกต นี่คือหลักวิชาที่เราได้เรียนรู้กันมา

๒ วันนี่เหลือเพื่อที่เราจะทำความเพียรอย่างถูกหลักวิชา และให้เข้า
ถึงพระธรรมกายภายในตัวให้ได้ ก็ดูอย่างพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ของ
เรา ซึ่งท่านไม่ทราบด้วยซ้ำว่า ในตัวมีพระธรรมกาย มีแต่ความตั้งใจอย่าง
แน่วแน่ว่า นั่งคราวนี้ถ้าท่านไม่ได้บรรลุธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้บรรลุ